

# คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1601/2538

บริษัท ดี.เอ็น.แมชชีนเนอร์รี่ (๑๙๘๐) โจทก์ จำกัด กับพวก นายสัมพันธ์ กิตติสัทธาธิก จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 175, ป.อ. มาตรา 177, ป.วิ.อ. มาตรา 158,  
พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 3

## ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์บรรยายฟ้องเกี่ยวกับข้อหาความผิดฐานเบิกความเท็จว่าโจทก์ทั้งสองร่วมกันออกเช็คร่วมกับผู้มีชื่อให้แก่จำเลยเพื่อชำระหนี้ค่าซื้อที่ดิน ธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงินตามเช็คดังกล่าว จำเลยจึงฟ้องขอให้ลงโทษโจทก์ทั้งสองตามพ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ.2497 มาตรา 3 จำเลยได้เบิกความอันเป็นเท็จในชั้นไต่สวนมูลฟ้องและในชั้นพิจารณาในคดีดังกล่าวว่า จำเลยได้รับเช็คจากโจทก์ทั้งสองเป็นการชำระหนี้ค่าซื้อที่ดิน ความจริงเช็คดังกล่าวมิได้ลงวันที่สั่งจ่าย เป็นเช็คที่โจทก์ทั้งสองสั่งจ่ายให้จำเลยเป็นประกันหนี้ตามสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินที่โจทก์ที่ 1 จะซื้อจากจำเลย ไม่ใช่เช็คที่ออกให้จำเลยเพื่อชำระหนี้ซึ่งข้อความที่จำเลยเบิกความต่อศาลนั้นเป็นข้อสำคัญในคดี ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องของจำเลยโดยเห็นว่าเช็คฉบับดังกล่าวเป็นเช็คที่ไม่ได้ลงวันที่สั่งจ่าย โจทก์ทั้งสองไม่ได้กระทำความผิดตามที่จำเลยกล่าวหา ดังนี้ แม้คดีนี้โจทก์ได้บรรยายฟ้องเพียงว่าข้อความที่จำเลยเบิกความต่อศาลนั้นเป็นข้อสำคัญในคดี โดยมีได้บรรยายรายละเอียดว่าข้อความอันเป็นเท็จที่จำเลยเบิกความเป็นข้อสำคัญในคดีก่อนอย่างไรก็ตาม แต่ฟ้องของโจทก์ย่อมมีความหมายอยู่ในตัวว่าข้อความเท็จที่จำเลยเบิกความดังกล่าวเป็นข้อสำคัญในคดีที่จำเลยฟ้องขอให้ลงโทษโจทก์ทั้งสองในข้อหาออกเช็คโดยเจตนาเพื่อไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค เพราะหากเป็นความจริงดังที่จำเลยเบิกความว่าโจทก์ทั้งสองออกเช็คเพื่อชำระหนี้ค่าซื้อที่ดิน มิใช่การออกเช็คโดยมิได้ลงวันที่สั่งจ่ายให้แก่จำเลยเพื่อประกันหนี้ตามสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินแล้ว การกระทำของโจทก์ทั้งสองอาจเป็นความผิดตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คพ.ศ.2497 มาตรา 3 และศาลก็อาจพิพากษาลงโทษโจทก์ทั้งสองตามฟ้องของจำเลยได้ ข้อความที่จำเลยเบิกความจึงเป็นข้อเท็จจริงในคดีดังกล่าว ถือได้ว่าเป็นข้อสำคัญในคดีที่จำเลยฟ้องโจทก์ทั้งสองดังกล่าว คำเบิกความของจำเลยตามที่โจทก์บรรยายฟ้องย่อมเป็นข้อสำคัญในคดีที่เข้าใจได้อยู่ในตัวเอง ฟ้องของโจทก์จึงมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดเกี่ยวกับการกระทำที่อ้างว่าจำเลยได้กระทำความผิดพอสมควรเท่าที่จะให้จำเลยเข้าใจข้อหาได้ดีแล้ว เป็นฟ้องที่ชอบด้วย ป.วิ.อ. มาตรา 158 (5) เมื่อขณะที่มอบเช็คให้จำเลยยังไม่มีวันที่สั่งจ่ายและรอยตราประทับของโจทก์ที่ 1 การที่จำเลยนำเช็คฉบับดังกล่าวไปฟ้องกล่าวหาว่าโจทก์ทั้งสองร่วมกันออกเช็คโดยเจตนาไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็คตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ.2497 มาตรา 3 และเบิกความตามคำฟ้องดังกล่าวเป็นการกระทำที่จำเลยรู้อยู่แล้วว่าการออกเช็คดังกล่าวของโจทก์ทั้งสองไม่มีมูลความผิดทางอาญาตาม พ.ร.บ.ดังกล่าว การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดฐานฟ้องเท็จและเบิกความเท็จ

## องค์คณะ

ทวิชัย เจริญบัณฑิต · นิเวศน์ คำผอง · ดุสิต เพชรปลูก

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/>

